

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL S. A. 2016-01-18 SKUNDO**

2016 m. kovo 17 d. Nr. S-58 (7-15/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršėlienės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Linos Vosylienės

sekretoriaujant
dalyvaujant šalims

Jūratei Dalmantaitei
Muitinės departamento atstovui Linui Ramanauskui
Pareiškėjui nedalyvaujant

2016 m. vasario 23 d. posėdyje išnagrinėjusi S. A. (toliau – Pareiškėjas) skundą dėl Muitinės departamento prie Finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2016-01-05 sprendimo Nr. 1A-6, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas ginčijamu sprendimu patvirtino Klaipėdos teritorinės muitinės (toliau – Klaipėdos TM) 2015-10-19 sprendimą dėl prašymo netenkinimo Nr. 2(LM58)-187 (toliau – Klaipėdos TM 2015-10-19 sprendimas).

Klaipėdos TM 2015-10-19 sprendimu nusprendė netenkinti Pareiškėjo 2015-10-05 prašymo gražinti sumokėtus mokesčius (47 Eur) už 2015-09-27 gabentą kurą (60 l).

Muitinės departamentas nurodo, kad 2009-11-16 Tarybos reglamento (EB) Nr. 1186/2009, nustatančio Bendrijos atleidimo nuo muitų sistemą, 41 straipsnis nustato, kad atvykstančių iš trečiųjų šalių keleivių asmeniniame bagaže esančias prekes leidžiama įvežti be importo muitų, jeigu pagal nacionalinės teisės aktų nuostatas, priimtas atsižvelgiant į 2007-12-20 Tarybos direktyvos 2007/74/EB dėl keliaujančių iš trečiųjų šalių asmenų importuojamų prekių neapmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu (toliau – PVM) ir akcizais nuostatas, tos įvežamos prekės neapmokestinamos PVM. Vadovaujantis šio reglamento 107 straipsnio 1 dalies a punktu bei Keleivių ir kitų fizinių asmenų įvežamų daiktų (prekių) atleidimo nuo muitų taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004-08-18 nutarimu Nr. 968 „Dėl keleivių ir kitų fizinių asmenų įvežamų daiktų (prekių) atleidimo nuo muitų taisyklių patvirtinimo“, 4.6 punktu, leidžiama įvežti be importo muitų degalus, esančius privačių ar komercinių motorinių transporto priemonių ar motociklų, specialiųjų konteinerių, įvažiuojančių į Bendrijos muitų teritoriją, standartiniuose bakuose. Keleivių įvežamų prekių neapmokestinimo importo PVM ir akcizais taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004-04-16 nutarimu Nr. 439 „Dėl keleivių įvežamų prekių neapmokestinimo importo pridėtinės vertės mokesčiu ir akcizais patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės), 4 punktą numato, kad keleivių asmeniniame bagaže gabenamos prekės neapmokestinamos importo PVM ir akcizais, kai: 1) jos įvežamos ne komerciniais tikslais; 2) jų vertė ar kiekis neviršija šiose Taisyklėse nustatytų prekių vertės ar

kiekio, leidžiamų keleiviams įvežti į Lietuvos Respublikos teritoriją neapmokestinant importo PVM ir akcizais. Vadovaujantis Taisyklių 5 punktu, prekės laikomos įvežtomis ne komerciniais tikslais, kai jos įvežamos nereguliariai ir yra skirtos keleivių ar jų šeimos narių asmeniniam naudojimui ir (arba) įvežamos kaip dovanos. Nei tokių prekių prigimtis, nei kiekis neturi kelti abejonių, kad jos įvežamos ne komerciniais tikslais. Muitinės departamentas daro išvadą, jog tam, kad prekės būtų nekomercinio pobūdžio, jos turi atitikti du kriterijus: turi būti įvežamos nereguliariai ir turi būti skirtos keleivių ar jų šeimos narių asmeniniam naudojimui ir (arba) įvežamos kaip dovanos. Prekės, neatitinkančios vieno iš nurodytų kriterijų, laikytinos komercinėmis ir atitinkamai tokios prekės apmokestinamos importo mokesčiais.

Muitinės departamentas pažymi, kad žodis „reguliariai“ reiškia: 1. tolygiai ir taisyklingai atliekamas, vykstantis; 2. organizuotas, organizuotai rengiamas, valdomas (*Dabartinės lietuvių kalbos žodynas*). Taigi, Taisyklėse vartojama sąvoka „įvežamos nereguliariai“ turi būti suprantama, kad prekės įvežamos ne nuolatos, neorganizuotai, nesistemiškai. Pareiškėjas nuo 2015-05-01 kiekvieną mėnesį į Lietuvos Respublikos teritoriją atvyksta 3–5 kartus ir sistemingai gabena tokias pačias prekes, t. y. benzina, degtinę, vyną, cigaretes, žuvį. Taigi, Pareiškėjo 2015-09-27 gabentas kuras (benzinas) turėjo nuosekliai, nuolat ir sistemingai gabenamų prekių požymių, todėl jis negali būti laikomas įvežtu ne komerciniais tikslais. Klaipėdos TM pareigūnai, nustatę įvežamo kuro gabenimo reguliarumą, pagrįstai Pareiškėją apmokestino importo mokesčiais.

Pareiškėjas nesutinka su Muitinės departamento sprendimu ir Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) prašo skundžiamą sprendimą panaikinti. Pareiškėjas paaiškina, kad muitinės pareigūnai už automobilio AUDI bake gabentus degalus apskaičiavo 47 Eur muitų ir mokesčių sumą. Nurodo, kad 2015-08-27, įvažiuodamas į Lietuvos Respublikos teritoriją, deklaravo 60 l degalų, o, kadangi per rugsėjo mėnesį į Lietuvos Respubliką vyko 4 kartus ir kaskart gabeno degalus bake (40–70 l), muitinė padarė išvadą, kad toks įvežimas turi komercinio gabenimo požymių. Pareiškėjo nuomone, aplinkybė, kad jis per rugsėjo mėn. 4 kartus įvažiavo į Lietuvos Respublikos teritoriją, neįrodo, kad kuras buvo skirtas komerciniams tikslams. Priešingai, kaip teigia Pareiškėjas, į Kaliningrado sritį jis vyksta pas draugus, t. y. asmeniniais tikslais, ir atsiveža prekių savo asmeniniams poreikiams tenkinti.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) 2015-06-17 sprendimu (*adm. byla Nr. I-5-442/2015*) pripažino, jog „*Keleivių įvežamų prekių neapmokestinimo importo pridėtinės vertės mokesčiu ir akcizais taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. balandžio 16 d. nutarimu Nr. 439, 5 punkto nuostatų taikymo tvarkos aprašo, patvirtinto Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos generalinio direktoriaus 2011 m. liepos 12 d. įsakymu Nr. 1B-392, 3 ir 6 punktai, tiek, kiek jie įtvirtina, kad Keleivių įvežamų prekių neapmokestinimo importo pridėtinės vertės mokesčiu ir akcizais taisyklėse, patvirtintose Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. balandžio 16 d. nutarimu Nr. 439, ir Keleivių ir kitų fizinių asmenų įvežamų daiktų (prekių) atleidimo nuo muitų taisyklėse, patvirtintose Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. rugpjūčio 18 d. nutarimu Nr. 968, numatytos mokesčių lengvatos ir nustatytas atleidimas nuo maito netaikomi kurui, esančiam privačios motorinės transporto priemonės degalų bake, kai keleivis per kalendorinį mėnesį į Lietuvos Respubliką atvyksta 6 ir daugiau kartų, prieštarauja konstituciniam teisinės valstybės principui*“. Be to, Pareiškėjo teigimu, Muitinės departamento generalinio direktoriaus įsakymu Nr. 1B-490 buvo pripažintas netekusiu galios Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2011-07-12 įsakymas Nr. 1B-392. Taigi, kaip nurodo Pareiškėjas, teisės aktai, kurių pagrindu daugkartinis įvažiavimas į Lietuvos Respubliką savaime įrodo kuro bake įvežimą komerciniams tikslams, yra panaikinti.

Taip pat Pareiškėjas akcentuoja 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 67 str. 1 dalyje įtvirtintą mokesčių administratoriaus pareigą pagrįsti tvirtinimą, kad sandoriai sudaryti siekiant mokesstinės naudos. Muitinės departamentas, be savo prielaidų, nepateikė jokių įrodymų, kad Pareiškėjas kurą savo automobilio bake vežė komerciniais tikslais.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas atmestinas, Muitinės departamento sprendimas tvirtintinas. Nagrinėjamu atveju mokestinis ginčas kilo dėl Pareiškėjo automobilio bake 2015-09-27 gabento kuro (benzino) (60 l) apmokestinimo importo mokesčiais pagrįstumo.

Pareiškėjas neginčija, kad nuo 2015-05-01 kiekvieną mėnesį į Lietuvos Respublikos teritoriją atvykdavo 3–5 kartus ir iš Rusijos Federacijos gabeno tokias pačias prekes, t. y. benzina, degtinę, vyną, cigaretes, žuvį. Tačiau Pareiškėjas nesutinka, kad jo 2015-09-27 automobilio bake gabentas kuras (benzinas) buvo skirtas komerciniams tikslams, net ir atsižvelgus į tai, kad per rugsėjo mėn. jis 4 kartus įvažiavo į Lietuvos Respublikos teritoriją. Pareiškėjo teigimu, į Kaliningrado sritį jis vykdavo pas draugus.

Kaip minėta aukščiau, vadovaujantis Keleivių įvežamų prekių neapmokestinimo importo pridėtinės vertės mokesčiu ir akcizais taisyklių 4 ir 5 punktais, tam, kad prekės būtų nekomercinio pobūdžio, jos turi atitikti du kriterijus: turi būti įvežamos nereguliariai ir turi būti skirtos keleivių ar jų šeimos narių asmeniniam naudojimui ir (arba) įvežamos kaip dovanos. Komisija pabrėžia, kad nei tokių prekių prigimtis, nei kiekis neturi kelti abejonių, kad jos įvežamos ne komerciniais tikslais. Nagrinėjamu atveju įrodymų, kad į Rusijos Federacijos teritoriją vyko pas draugus, Pareiškėjas nepateikė. Be to, kaip matyti iš pateiktų NAS (*numerijų atpažinimo sistema*) rugsėjo mėn. duomenų, Pareiškėjas Rusijos Federacijos teritorijoje būdavo labai trumpą laiko tarpą (apie 60–90 min.). Šios aplinkybės, t. y. laikas, Pareiškėjo praleistas Rusijos Federacijoje, įvežtų prekių kiekis ir pobūdis, taip pat skundžiamame sprendime akcentuotos aplinkybės dėl Pareiškėjo kiekvieną kartą tų pačių prekių gabavimo ir 3–5 kartų per mėnesį vykimo į Rusijos Federaciją, Komisijos nuomone, neleidžia abejoti Muitinės departamento išvados, kad Pareiškėjo 2015-09-27 gabentas kuras turėjo nuosekliai, nuolat ir sistemingai gabenamų prekių požymius, pagrįstumu. Komisija taip pat sutinka, kad 3–5 kartai per mėnesį nesudaro pagrindo teigti, jog prekės (kuras) iš trečiosios šalies buvo įvežamas nereguliariai, ne nuolatos. Atsižvelgiant į tai, Komisija konstatuoja, kad muitinės pareigūnai, nustatę įvežamo kuro gabavimo reguliarumą, pagrįstai Pareiškėją apmokestino importo mokesčiais. Skundžiamo Muitinės departamento sprendimo naikinti pagrindo nėra.

Dėl Pareiškėjo argumentų, susijusių su LVAT pripažinimu, jog tam tikros teisės aktų nuostatos prieštarauja konstituciniam teisinės valstybės principui, plačiau neapsisakytina, nes šių nuostatų, spręsdama Pareiškėjo apmokestinimo klausimą, muitinė ir netaikė.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento prie Finansų ministerijos 2016-01-05 sprendimą Nr. 1A-6.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliienė

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliienė